

lidt forkert paa denne Sag. I denne Sag synes jeg ikke, man skal appellere til Følelserne; det er ikke dem, der skulle være bestemmende ved en saadan Sags Afhørelse, men det er Forstanden. Jeg hørte jo nok, det ærede Medlem mente, at Mindretallet i Kvalifikationen stod ikke saa lidt under Flertallet. Men jeg kan forsikre, at Mindretallet har taget sit Standpunkt ud fra den Forstand, som hvert enkelt Medlem sidder inde med, og ud fra det Kendskab, de have faaet til Sagen gennem Udvalgsbehandlingen. Denne har for øvrigt efter min Mening ikke altid været ført saa godt, som den kunde være. Det skal siges, at naar Ordføreren mente at være berettiget til at rette skarpe Udfald mod Socialdemokratiet, kunde der med fuld Føje fra vor Side rettes ikke saa faa Anker mod de Forhandlinger, der have været førte i Udvalget. De have ikke været af den Art, at vi have haft den bedst mulige Adgang til at skaffe os den Klarhed, som dog turde være det, der skulde komme frem gennem Udvalgsbehandlingen. Vi have, som sagt, taget det Standpunkt til denne Sag, som vor Forstand maatte sige os, og jeg tror ikke, man skal appellere til Følelsen. Jeg vil derfor til sidst, som jeg har gjort ved 2den Behandling, anbefale det foreliggende Forslag med den Ændring, der er stillet af den højtærede Trafikminister.

S. Sørensen: Jeg hører til det Flertal, som troede, at Sagen kunde føres igennem, saaledes som vi havde foreslaaet det, og saaledes som den ogsaa delvis er billiget af den højtærede Minister og Vandbygningsdirektøren. Det sker jo imidlertid ikke. Det er mig det samme, hvem der har vundet, og hvem der har tabt, jeg ser ganske saglig paa dette Forhold. Det er mig ikke om at gøre, om det maaske er Socialdemokratiet, der tilsyneladende i alt Fald har vundet en Sejr, aldeles ikke. Men jeg er ked over det Udfald, som Sagen har faaet.

Nu har jeg været hjemme, og der er ikke et eneste Menneske af dem, jeg har talt med der paa Egnen, som ikke har været enig med mig i, at Sagens Forløb hidtil har været uheldig, og som ikke har ønsket Vest-Projektet gennemført, saaledes som det var foreslaaet ved 2den Behandling af Flertallet. Jeg har baade talt med Landboforeningsformænd og mange andre, der ere interesserede i Sagen, men jeg har ikke talt med nogen specielt fra Esbjerg, det vil jeg dog bemærke. Kun en

derne fra Egnen har jeg talt med, og det var en Lods, som har været Lods i en halv Snæs Aar, en Mand, som jeg har staaet i Venskabsforhold til fra den Tid, vi gik i Skole, og som er bekendt som en paalidelig og anset Mand. Han sagde, at det vilde blive ganske umuligt for store oversøiske Lastdragere at komme ind deroppe ovenfor den projekterede Fiskerihavn og saa sejle ned forbi alle de Skibe, der ligge der, helt ned mod Øst, idet de, naar de gøre dette, ville sluge saa meget Vand efter deres Køl, at de Skibe, som ligge fortøjede der, ville blive urolige og mange af dem rive sig løs af deres Fortøjninger. Denne Mand har faret til Søs i mange Aar og faret Verden rundt. Jeg var for øvrigt klar over i Forvejen, at det er heldigst, naar man har 2 Havne, at de saa ligge saa nær samlede som muligt; jeg synes ikke, det er heldigt, at der skal være en Fjerdingvej mellem 2 Havne, liggende ved samme By, selv om den ene er en Fiskerihavn og den anden en Eksport- og Importhavn. Jeg tror, at det mange Gange vil være ret ubehageligt for Arbejderne, at de skulle løbe denne lange Vej, naar de skulle arbejde snart ved den ene og snart ved den anden Havn osv., det kan jo være uheldigt i mange andre Henseender; men jeg skal slet ikke komme ind paa det rent tekniske.

Jeg vil endnu kun sige, at jeg tror, der er en hel Del Medlemmer, som have stemt, som de have, fordi de — og det ville vistnok mange vedkende sig —, da de ikke havde større Kendskab til Sagen, ere gaaede til den Side, som Ministeren holdt paa, og Forskellen mellem Flertallet og Mindretallet i Udvalget var jo ogsaa meget lille. De have saa fulgt det Forslag, som Ministeren og ogsaa Vandbygningsdirektøren have anbefalet. Og denne Afstemning har heller ikke været mig uforstaaelig, den er jo i Grunden ret logisk. Sagen er jo den, at Behandlingerne i Februar og Marts Maaned gaa ret hurtig for sig, der bliver neppe Tid til dels i Partimøderne og dels udenfor at sætte sig ind i de foreliggende Sager. Jeg havde ikke tænkt mig, at vi skulde have faaet denne Sag til 3die Behandling nu i Dag, umiddelbart efter Ferien. Jeg havde hele Tiden troet, at naar det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) kom herover, saa vilde han have gjort Forsøg paa, om han ikke gennem et Udvalgs møde kunde være kommen til en Forstaaelse og muligvis en Ændring, saaledes at vi kunde være komne mere samlede. Men det har jo ikke været Tilfældet. Jeg har ikke haft Lejlighed til at